

Sygn. akt IV U 1010/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: protokolant sądowy Marta Bartusiak

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2016 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania T. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 11 września 2015 roku nr (...)

w sprawie T. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu T. T. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 lipca 2015 roku na okres dwóch lat.

Sygn. akt IVU 1010/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 26 stycznia 2016 roku

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 11.09.2015 r. odmówił T. T. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 04.09.2015 r. został uznany za zdolnego do pracy.

T. T. w odwołaniu od tej decyzji domagał się jej zmiany i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, gdyż nie uwzględnił jego rzeczywistego stanu zdrowia, który wynika z dostarczonej dokumentacji medycznej. Dolegliwości bólowe powodują jego niezdolność do pracy.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn podanych w uzasadnieniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

T. T. urodzony w dniu (...), ma wykształcenie średnie zawodowe- geodeta, pracuje jako geodeta. Od 04.05.2012 r. do 30.06.2015 r. pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

/okoliczności bezsporne/

Odwołujący w dniu 24.06.2015 r. wystąpił z wnioskiem o rentę.

/dowód: wniosek z dnia 24.06.2015 r. - akta rentowe/.

Celem wyjaśnienia istoty sporu tj. istnienia u T. T. niezdolności do pracy zarobkowej w rozumieniu art. 12, art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 748 z późn zm.) i jej stopnia, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu neurologii i kardiologii.

Na podstawie zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej i osobistym badaniu biegły neurolog i kardiolog w zbiorczej opinii pisemnej, rozpoznali u odwołującego:

- rwę kulszową lewostronną porażenna z niedowładem lewej stopy, zespół bólowy odcinka lędźwiowego kręgosłupa,
- zmiany zwyrodnieniowe odcinka lędźwiowego kręgosłupa z wielopoziomą dyskopatią,
- zmiany zwyrodnieniowe odcinka szyjnego kręgosłupa z upośledzeniem funkcji kręgosłupa w tym odcinku,
- nadciśnienie tętnicze II okresu ESC/ESH.

Z powodu rozpoznanych schorzeń oraz stopnia ich nasilenia biegły uznał odwołującego za częściowo niezdolnego do pracy na okres 2 lat od 01.07.2015 r. do 30.06.2017 r. Niezdolność do pracy trwa nieprzerwanie. Nie rokuje odzyskania zdolności do pracy nawet po przekwalifikowaniu.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, odwołujący leczony z powodu nawracającej rwy kulszowej lewostronnej, osłabienie lewej stopy. W 2005 r. przebyty zabieg operacyjny przepukliny jądra miazdżystego na poziomie L4-L5. Od 10 lat nadciśnienie tętnicze. W badaniu przedmiotowym stwierdza się podwyższone wartości ciśnienia tętniczego, ograniczenie ruchomości odcinka szyjnego i lędźwiowego kręgosłupa z objawami korzeniowymi oraz niedowładem w zakresie lewej stopy. Stwierdzone ograniczenie ruchomości odcinka lędźwiowego kręgosłupa z objawami korzeniowymi w lewej kończynie dolnej oraz osłabieniem lewej stopy czyni odwołującego niezdolnym do podjęcia pracy fizycznej. Kwestią sporną w przypadku odwołującego jest ocena czy zawód odwołującego jest pracą fizyczną czy umysłową. Dotychczas orzekany z powodu stwierdzonych schorzeń jako częściowo niezdolny do pracy jako geodeta. Nadal tak niezdolność do pracy istnieje, gdyż odwołujący nie może samodzielnie wykonywać pracy geodety - jest to praca wymagająca pełnej sprawności nóg, długotrwałego chodzenia, pracy w terenie oraz przenoszenia ciężkiego sprzętu pomiarowego. Niezdolność do pracy jest spowodowana niedowładem lewej stopy. nadciśnienie tętnicze pierwotne, łagodne bez udokumentowanych zmian narządowych nie wpływa na orzeczenie o długotrwałej niezdolności do pracy. Odwołujący nie podaje dolegliwości sugerujących istotne schorzenia kardiologiczne. W dokumentacji medycznej brak wyników skazujących na istotne schorzenia kardiologiczne. Na podstawie przeprowadzonych badań własnych oraz analizy dostarczonej dokumentacji medycznej należy stwierdzić, że odwołujący jest długotrwanie, częściowo niezdolny do pracy od daty ustania dotychczasowych świadczeń rentowych na okres 2 lat. Stan zdrowia nie uległ poprawie w ostatnim okresie czasu co dawałoby podstawy do orzeczenia zdolności do pracy.

(dowód: opinia sąдово-lekarska – k. 7-10 as),

Żadna ze stron nie kwestionowała opinii.

Wydaną w tym zakresie opinii biegłego neurologa i kardiologa Sąd uznał za trafną i dostatecznie wyjaśniającą przedmiot sporu, gdyż została wydana przez specjalistów z tego rodzaju schorzeń na jakie choruje odwołujący, po wnikliwej analizie aktualnych wyników badań oraz zebranej aktach sprawy dokumentacji lekarskiej.

Opinia biegłych w ocenie Sądu spełnia ponadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych w art. 278 kpc i art. 285 kpc, a także w Rozporządzeniu Ministra Polityki Społecznej z dnia 14 grudnia 2004 r. w sprawie

orzekania o niezdolności do pracy dla celów rentowych w związku z art. 12-14 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Dowody z dokumentów zalegających w aktach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności, a ponadto nie były kwestionowane przez strony postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie T. T. od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 11.09.2015 r. w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015 r., poz 748) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

- jest niezdolny do pracy,

- ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,

- niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4,6,7,9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt. 10 lit. a), pkt. 11-12, 13, lit. a), pkt. 14 lit. a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do dyspozycji art. 12 powołanej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. W myśl dyspozycji ustępu 3 powołanego artykułu, częściowo niezdolną jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z dotychczasowym poziomem kwalifikacji.

Równocześnie zgodnie z treścią art. 13 powołanej ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak też możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego. Dalej w myśl ustępu 3 cytowanego artykułu, trwałą niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy, zaś gdy rokowania takie istnieją, orzeka się okresową niezdolność do pracy.

Przedmiotem postępowania było ustalenie, czy ubezpieczony ze względu na stan zdrowia jest niezdolny do pracy, czy też stan jego zdrowia uległ zmianie, jak to wynika z zakwestionowanej opinii komisji lekarskiej i wydanej na jej podstawie decyzji ZUS.

Sąd, w oparciu o opinię biegłego neurologa i kardiologa, stwierdził, że T. T. jest częściowo niezdolny do pracy w wyuczonym i wykonywanym zawodzie geodety okresowo na okres 2 lat od 01.07.2015 r. Niezdolność do pracy trwa nieprzerwanie. Nie rokuje odzyskania zdolności do pracy nawet po przekwalifikowaniu. Odwołujący choruje na:

rwę kulszową lewostronną porażenna z niedowładem lewej stopy, zespół bólowy odcinka lędźwiowego kręgosłupa, zmiany zwyrodnieniowe odcinka lędźwiowego kręgosłupa z wielopoziomową dyskopatią, zmiany zwyrodnieniowe odcinka szyjnego kręgosłupa z upośledzeniem funkcji kręgosłupa w tym odcinku, nadciśnienie tętnicze II okresu ESC/ESH.

Odwołujący leczony z powodu nawracającej rwy kulszowej lewostronnej, osłabienia lewej stopy. W 2005 r. przebył zabieg operacyjny przepukliny jądra miążdżystego na poziomie L4-L5. Od 10 lat choruje na nadciśnienie tętnicze. W badaniu przedmiotowym u odwołującego stwierdza się podwyższone wartości ciśnienia tętniczego, ograniczenie ruchomości odcinka szyjnego i lędźwiowego kręgosłupa z objawami korzeniowymi oraz niedowładem w zakresie lewej stopy. Stwierdzone ograniczenie ruchomości odcinka lędźwiowego kręgosłupa z objawami korzeniowymi w lewej kończynie dolnej oraz osłabieniem lewej stopy czyni odwołującego niezdolnym do podjęcia pracy fizycznej.

Praca geodety jest pracą fizyczną i jednocześnie pracą umysłową. Dotychczas orzekany z powodu stwierdzonych schorzeń jako częściowo niezdolny do pracy jako geodeta. Nadal tak niezdolność do pracy istnieje, gdyż odwołujący nie może samodzielnie wykonywać pracy geodety - jest to praca wymagająca pełnej sprawności nóg, długotrwałego chodzenia, pracy w terenie oraz przenoszenia ciężkiego sprzętu pomiarowego. Odwołujący jest długotrwale, częściowo niezdolny do pracy od daty ustania dotychczasowych świadczeń rentowych na okres 2 lat. Stan zdrowia nie uległ poprawie w ostatnim okresie czasu co dawałoby podstawy do orzeczenia zdolności do pracy. Niezdolność do pracy jest spowodowana niedowładem lewej stopy, nadciśnienie tętnicze pierwotne, łagodne bez udokumentowanych zmian narządowych nie wpływa na orzeczenie o długotrwałej niezdolności do pracy.

Pozostałych warunków z art. 57 ust. 1 ustawy organ rentowy nie kwestionował.

W niniejszym przypadku odwołujący spełnia przesłanki z art. 12 w zw. z art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz art. 477¹⁴ §2 k.p.c. należało orzec jak w wyroku i zmienić zaskarżoną decyzję z dnia 11.09.2015 r. przyznając T. T. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01.07.2015 r. na okres 2 lat.